

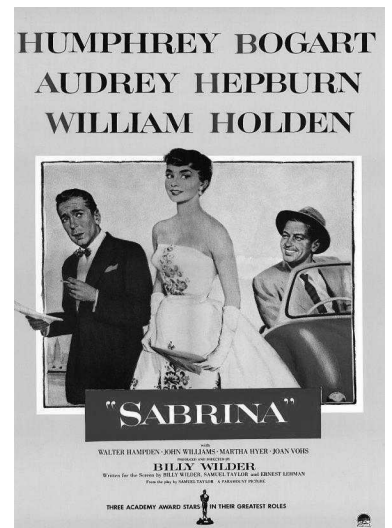

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

SABRINA
Estats Units, 1954
Direcció: Billy Wilder
Intèrprets: Humphrey Bogart, Audrey Hepburn, William Holden, Walter Hampden.
Durada: 112 min
Gènere: Comèdia romàntica
Idioma: Anglès
Data de projecció: 21/06/2018

El somni d'una joveneta

En les diverses històries que corren per Hollywood sobre el rodatge d'aquesta pel·lícula, es diu que en Humphrey Bogart (el paper del qual fou ofert inicialment a en Cary Grant, però aquest va declinar la proposta) s'ho va passar molt malament perquè es sentia marginat pel bon rotlló que hi havia entre en William Holden, l'Audrey Hepburn i el director Billy Wilder. William Holden i Wilder, un any abans, ja van treballar plegats a *Stalag 17* (*Traïdor en el inferno*, 1953) i encara era recent la seva bona relació durant aquell rodatge, mentre que l'Audrey era una noia que a Wilder li agradava molt com era, per la seva simpatia, bellesa, delicadesa i que quan convenia, també es "desmadrava". Recordem que tres anys després, Wilder va tornar a rodar amb ella una romàntica pel·lícula, *Ariane* (1957), protagonitzada per Gary Cooper, un actor molt més gran que ella i que al final, també, acaben junts. Conta la història que, al vespre, quan acabaven de rodar, Holden, Audrey i Wilder es trobaven i comentaven la jornada mentre prenién unes copes i en Bogart quedava al marge, sol en el seu camerino. Es veu que a mig rodatge, la cosa es va arreglar una mica. Per cert, durant el rodatge, l'Audrey i en Holden van tenir un relat amorós i apassionat que va fer furor en aquella època. També es diu, que per qüestions pressupostaries, una part del rodatge es va fer a la casa del productor -fet del que se'n va penedir el tercer dia davant de l'enrenou que li van muntar. Explico tot això per aclarir que la pel·lícula es va fer amb pocs diners, en blanc i negre i com una comèdia més, i que mai, sobretot el director, es va pensar que passaria a la història com una de les comèdies romàntiques de tots els temps. I la relació entre els actors, dona molt per entendre una mica també el que després podem veure a la pel·lícula. Per una banda, l'alegria i el optimisme del personatge de William Holden i també la bona disposició del personatge creat per l'Audrey de Sabrina: ingènua, encantadora, divertida, elegant i seductora. En canvi, el personatge de Bogart és avorrit, va a la seva, és egoista i de idees fixes. A mesura que va passant la pel·lícula/història el personatge es va fent més humà. El relat, basat en un guió de Samuel A. Taylor, Ernest Lehman i el propi Wilder, ens explica la bonica història d'una joveneta, filla del xofer de la acomodada família anomenada Larrabee, que viu en una fabulosa casa de Long Island. La família està integrada per un matrimoni d'un avançada edat i dos fills: un que és el que porta els negocis, anomenat Linus (Bogart) i l'altre que es una bala perduda que es diu David (Holden). La noia, que és la Sabrina (Audrey) està bojament enamorada d'en David,

tot i que aquest ni sap de la seva existència. Sabrina, les nits que els Larrabee fan esplèndides festes, observa des d'un arbre com els distingits invitats s'ho passen allò de més bé. I, també, com el seu "príncep" David sedueix a totes les encantadores noies i se les emporta a ballar en un apartat de la casa, al costat de la piscina. El pare de la Sabrina, davant de la passió que té aquesta envers en David, decideix enviar-la a estudiar hostaleria a Paris. Al cap d'uns anys, quan Sabrina torna de Paris feta tota una senyoreta de bon veure, la història dona un tomb i la cosa es complica. Llavors es la Sabrina qui domina la situació. La pel·lícula es esplèndida, plena de gras detalls, i Wilder fa el que vol amb la història i amb els actors. Tots estan sensacionals, en Holden es creïble amb el seu paper de seductor, despreocupat, però que, al final, ha de solucionar el conflicte. En Bogart, fa el que pot i se'n surt, sobretot quan ha de fer de germà assenyat, conservador i pràctic. I ella, l'Audrey, és la pel·lícula: és la Sabrina, és la comèdia, és la delicadesa, la seducció, la ingenuïtat i el romanticisme en persona. La pel·lícula té la sort de tenir uns secundaris que reforcen la història i fan que en cap moment decaigui. Tant el pare de la Sabrina, el xofer, Thomas Fairchild (magnífica interpretació de John Williams) discret però que veu a venir tot el que passarà; també el cap de la família, Oliver Larrabee (interpretat per Walter Hampden), que la seva única preocupació es que els negocis vagin funcionant i en augment i que pugui anar fumant-se puros, encara que sigui d'amagat de la seva dona. Cada visió d'aquesta pel·lícula es una nova aventura, un trobar-hi coses noves, detalls, diàlegs, situacions. Tot plegat fa que ara la puguem tornar a veure en tota la seva immensitat, en una còpia nova i amb pantalla gran a dins un cinema, com cal. Cal esmentar que l'any 1996 se'n va fer una nova versió d'aquesta pel·lícula, que entre nosaltres es va titular *Sabrina y sus amores*, dirigida per Sidney Pollack, amb molt més pressupost i amb els papers principals protagonitzats per Harrison Ford (Bogart), Julia Ormond (Audrey) i Greg Kinnear (Holden), que no està malament, però li falta el toc Audrey i, sobretot, del mestre Billy Wilder.

Guillem Terribas
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona